Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

E sărbătoare de sfinți, iar Eu, Domnul, știu dorul sfinților Mei și vin cu ei în cuvânt și în cartea Mea cea de azi, căci grăirea Mea se face carte pe pământ și se face vestire.

Am sosit, și deschideți Domnului, fiilor care-Mi primiți venirea și cuvântul! Am sosit cu sfinții, căci așa este scris să fie venirea Mea, și așa îi mângâi Eu pe sfinții Mei, pe mărturisitorii Mei.

Au nevoie de mângâiere sfinții Mei, fiilor. În cer și pe pământ e nevoie de mângâiere, măi fiilor. Duhul Mângâierii, El face această milostenie, și L-am promis pe El ucenicilor Mei și le-am spus lor mai înainte de suferința Mea prin cruce acum două mii de ani și L-am rugat pe Tatăl pentru aceasta, L-am rugat dacă Eu Mă întorc la El să aibă El, Tatăl, grijă de ei așa cum am avut Eu, să-i păzească El ca și Mine și să le dea lor ocrotire și mângâiere, că nu este mângâiere pe pământ pentru cei ce sunt cu Domnul printre cei necredincioși. O, și a venit la ei apoi Duhul Sfânt Mângâietorul și S-a lăsat peste ei și i-a înflăcărat din ale Sale, din cele de sus, după cum a fost rugămintea Mea către Tatăl pentru ei, și sfinții Mei au nevoie de mângâiere și pe pământ, și în cer apoi, fiilor, și Dumnezeu este atâta de milos, atât de îndurerat pentru cei îndurerați, ca Unul Care știe durerea Lui și a tuturor celor ce poartă dureri ca și El și pentru El pe pământ, că pe pământ e necredința, fiilor, iar fiii oamenilor fără de credință sunt sălbatici pentru credință și sunt ai vremelniciei și atât, ca unii care nu au nimic sfânt în ei. Dar cei ce sunt sfinți ai Mei între oameni, o, aceia au nevoie de mângâiere, de sprijin printre cei fără de Dumnezeu peste mintea și viața lor, și așa au suferit printre cei necredincioși din vremea aceea sfinții Mei trei ierarhi, sărbătoriți azi bisericește, și fiecare din ei erau înconjurați de duhul necredinței din oamenii vremii, că nu erau iubiți de cei vremelnici cu viața și cu faptele lor, o, și sufereau arhiereii Mei, și n-a fost altfel pe pământ cu cei care în cucernicie și în Domnul își purtau inima și mersul printre oameni, iar în cer sosiți, după dureri îndurate, au fost întâmpinați de Duhul Mângâierii și de toate frumusețile cerești, de nevăzutele lui Dumnezeu, și pregătite ele din vecii pentru cei ce Îl iubesc pe Domnul în vremea călătoriei lor pe pământ spre cer.

O, fiilor, dacă Eu grăiesc acestea în ziua aceasta de serbare de sfinți, vă mângâi, fiilor, pe voi, și îi mângâi și pe sfinții cei sărbătoriți de cetele cerești în cer și pe pământ. Ne strângem sub Duhul Mângâierii și luăm din El și învățăm iubirea, fiilor. Numai cu ea putem, iar fără ea sufletul este greu, este gol, obosește de tot și se dă neputinței cea de la lipsa iubirii, o, fiilor. Hai să ne amintim acum de iubirea celor trei arhierei, căci durerile prin care au fost trecuți și mila lor de oamenii rătăciți de duhul vieții, acestea toate le-au dus ei cu iubirea, cu Duhul iubirii veșnice, cu Duhul Mângâierii, fiilor. O, și nu se găsește în lumea aceasta Duhul Mângâierii, căci El este numai pentru sfinți, numai pentru cei cunoscuți de El cu iubirea din ei.

O, sfinți iubiți ai Mei, o, slujitori de aur pentru biserica lui Hristos, pentru turma Mea cea de sub suferințele vremii, o, ucenici miloși ca și Domnul vostru, ați suferit dispreț mare și alungare dintre oameni, și în toate v-a ajutat iubirea Mea din voi, și cu care voi i-ați miluit pe cei mulți, pe cei apăsați de ispite, de lovituri fel de fel, de suferințe nemângâiate. Iată, locul pentru întâietate în biserică, cel pentru păstorit turma pribeagă prin vreme, o, nu este acest loc pentru cei curați cu inima și cu viața, și este pentru cei care fac jocul oamenilor puterii peste cei mici ai popoarelor toate. Iar locul celor ce merg cu Domnul, o, unde este? Este în cer, nu pe pământ, căci și Eu așa am pățit pe pământ, și M-am întors apoi în cerul cel în-

căpător și atât de dulce pentru cei ce sunt ai Domnului pe pământ, și unde nu le mai pot face rău cei necredincioși și sortiți vremelniciei, după cum își aleg ei faptele vieții.

O, binecuvântată să vă fie mângâierea în ziua voastră de sobor între sfinți, așa cum cei din cer iau de pe pământ sărbătoarea cea pentru voi! De pe pământ, că pe pământ e timpul, o, iubiților, și timpul măsoară, nu e ca în cer, ca în veșnicie, și e lucrul cel în toi pentru cer sau pentru iad, fiecare cum își alege să-și poarte lucrarea vieții de pe pământ, iar biserica lui Hristos vă are în calendarul ei în ziua aceasta și aduce vouă amintirea voastră cea de pe pământ și vă așteaptă ea ajutorul cel pentru ea, cel de la sfinții Mei, căci sfinții stăruiesc înaintea Domnului pentru cei de pe pământ care îi aleg pe ei mijlocitori spre tronul Treimii Domnului, că e greu pe pământ, și văd aceasta cei din cer și văd mereu.

Iar acum se așează în cartea Mea cea de azi grăirea Mea cu voi, și a voastră cu Mine și cu cei de pe pământ, căci Noi, cei din cer, suntem mângâierea lor pe pământ.

— O, ești plin de mila Ta cerească, Doamne milos. Ești plin de răbdare pentru cei necredincioși, așa cum ai fost și pe pământ Dumnezeul răbdării, Doamne, chiar dacă Duhul Îți ardea pară să faci bine și milă peste tot.

Noi tot așa am fost între oameni, cuprinși eram de milă, iar mila ne umplea de dor să coborâm binele ceresc peste cei îndureraţi, dar eram toți sub stăpânirea celor necredincioși și reci cu mila, reci de tot, Doamne, și erau ei oamenii judecății nedrepte, ca unii care spre aceasta s-au ales. Noi însă lucram de partea cerului și tot lucram, până ce am fost opriți să mai stăm în mijlocul turmei Tale, și pe care am mai putut-o ajuta după ce am ajuns în cer cu Tine și mijlocitori la Tine pentru cei așa de apăsați și îndureraţi de la duhurile de pe pământ, și care ies din iad și fac vreme rea peste tot.

A rămas în urma noastră turma Ta și striga ea după noi, după ajutor de la Tine, Doamne, dar se împărțea, și ne împărțea pe noi, și ne puneau note cei ce ne împărțeau, că unii cătau cu Vasile, alții cu Ioan, iar alții cu Grigore. O, n-am putut îndura să vedem despărțire în turma Ta din pricina numelui nostru și a lucrului nostru. O, și am făcut pogorământ pe pământ și am vestit că toți trei laolaltă slujim nedespărțiți pentru ei în cer, și toți avem note mari pentru slujirea cea de pe pământ și pentru lupta în fața necredincioșilor din vreme, așa încât să nu ne despartă în inima lor urmașii și fiii bisericii Tale, Doamne.

Avem încă o și mai mare bucurie împărțită nouă de la Tine, că ne-ai așezat la temelia lucrării cuvântului Tău din vremea aceasta și Ți-am pregătit trâmbița, pe Verginica, Doamne, și am pecetluit-o cu numele Tău, cu Duhul Tău, și trupul și sângele Tău i-am împărțit la începutul lucrării Tale de cuvânt în anul 1955, când am coborât pe nori cu Tine și cu potir din cer în mâini în căsuța ei sărăcuță, după ce ea Te-a ascultat pentru post de patruzeci de zile, ca apoi s-o înzestrezi pe ea cu purtarea lucrării cuvântului Tău prin gura ei de om între oameni și să începi să-Ți scrii de atunci cartea cuvântului Tău, venirea Ta în cuvânt pe pământ după două mii de ani de la întâia Ta venire, Doamne, după om, căci Tatăl Te trimite, nu Tu ai ales aceasta, iar Tu ești Cel ce asculți de Tatăl, și de la El iei tot cea ce lucrezi ca un Fiu supus, o, și de la Tine trebuie să învețe toți cei credincioși cum pot fi ei fii ai lui Dumnezeu și cu Dumnezeu în mersul lor pe pământ spre cer.

O, ne-ai împărțit bucurie mare și ne-ai așezat apoi să binecuvântăm și să așezăm din cer mersul lucrării Tale în urma trâmbiței Tale Verginica. Ți-ai așezat grădinița Ta cea de la început și de la sfârșit de timp pe temelie cerească de facere nouă și ai așezat în ea cu noi aici pietricica cea albă și taina cea mare, proorocită prin lucrarea cuvântului Tău din vremea aceasta, așa cum scrie în Scripturi să fie și să se împlinească, și ai pus deoparte pe poporul cuvântului Tău și îl hrănești curat și neamestecat cu lumea și îl sfințești pe el, iar noi am binecuvântat începutul cel nou, preoție pusă deoparte pentru cele curate din cer, o, și-Ți îngrijești poporul cel apropiat, și cu care Te sprijini, Doamne, pentru mersul Tău de azi, și așa își are rodul ei trâmbița Ta Verginica, și poporul ei a născut popor nou și ai pentru Ti-

ne popor, Doamne, o, și ține-l cuminte, ține-l departe de duhul cel pierzător din lume, și ține-l la pieptul Tău duios și milos și ocrotește-l cu puteri cerești și îngerești, că lucrul Tău e greu de purtat, iar ei sunt mici și fără sprijin pe pământ și fără mângâiere, Doamne. O, și câtă mângâiere le trebuie lor prin greu, o, Doamne! Iar noi stăruim înaintea Ta pentru cei plăpânzi, cu care-Ți porți venirea cea de azi și o împarți cu ei și o porți, o, că nimeni pe pământ nu vrea povara Ta s-o poarte, și așa a fost în toate vremile cu omul, Doamne, căci omul nu trage cu Dumnezeu pe pământ.

În ziua aceasta noi binecuvântăm prin cuvânt iar și iar așezarea Ta cea prin noi întărită încă de la începutul cuvântului Tău prin trâmbița Ta Verginica, și iarăși acum și mereu, că ne-ai însărcinat pe noi arhierei din cer să ne ai pentru ungerea Ta cea de azi, că mare și cerească este lucrarea cuvântului Tău, venirea Ta cuvânt pe pământ, mila Ta pentru om, mila și mângâierea, o, Doamne.

— Iar Eu, Domnul, Mă mângâi, iubiții Mei, că vă am din partea celor din cer slujitori aici cu cei ce-Mi slujesc aici ca să-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele și ale biruinței Mele, că Eu cu împărăția Mea am venit, și cu așezarea ei, cu tot cortul ei cel sfânt și ocrotitor, cu toată taina veacului ce va să fie, și care începe de pe pământ, că Eu pe pământ Îmi am așternutul, cu ei aici, pe pământ cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, că vin la voi pe pământ, și cu voi sunt, și cu voi lucrez, și cu voi împlinesc cuvântul Meu peste pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-2020